

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/105/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119014176
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3119014176.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci odsúdeného C. D., nar. XX.XX.XXXX v V., v konaní o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí dňa 12. septembra 2019, o sťažnosti odsúdeného podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 10. júla 2019, sp. zn. 1Pp/69/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného C. D. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 10. júla 2019, sp. zn. 1Pp/69/2019, podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku v spojení s § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona zamietol návrh odsúdeného C. D. o jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestov odňatia slobody, ktoré mu boli uložené rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/112/2011 zo dňa 05.09.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 1To/25/2014 zo dňa 20.05.2014 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov (tento trest odsúdený vykonal dňa 21.01.2016), rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 1T/154/2014 zo dňa 12.10.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 3To/166/2015 zo dňa 21.04.2016 pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona a iné vo výmere 4 (štyri) roky (tento trest má predpokladane vykonať dňa 01.01.2020) a rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 32T/122/2008 zo dňa 15.03.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/8/2018 zo dňa 18.04.2018 pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zákona a pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona vo výmere 3 (tri) roky (tento trest má predpokladane vykonať dňa 02.02.2022).

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení, teda včas, podal odsúdený C. D. sťažnosť, ktorú však bližšie písomne neodôvodnil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu bola spolu so spisom predložená dňa 04.09.2019, preskúmal na neverejnom zasadnutí dňa 12. septembra 2019 v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Okresný súd vykonal verejné zasadnutie v prítomnosti odsúdeného a postupoval v súlade so zákonom, keď návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol. Správne zistil, že odsúdený nespĺňa zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie, keďže vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení (z nich najmä negatívne hodnotenie z ústavu na výkon trestu, z ktorého vyplýva, že na základe opakovaného porušovania ústavného poriadku a z dôvodu nekritického postoja k trestnej činnosti bol odsúdený spočiatku umiestnený do diferenciacnej skupiny „C“, neskôr sa však jeho správanie a vystupovanie v podmienkach výkonu trestu podarilo stabilizovať, v súčasnosti je síce odsúdený zaradený do ústavu

s minimálnym stupňom stráženia v oddiely s diferenciačnou skupinou „B“ a jeho správanie možno hodnotiť ako stabilizované, avšak odsúdený je naďalej nekritický voči spáchanej trestnej činnosti a stanovený program zaobchádzania odsúdený plný čiastočne v časti edukácia, nakoľko má rezervy v oblasti sebazpoznania a sebakritiky) - nemožno teda dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako to predpokladá ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák..

Z ustanovení § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. zák. vyplýva, že predpokladom podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného je súčasné splnenie troch podmienok, a to že odsúdený vykonal trest odňatia slobody v zodpovedajúcom rozsahu, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Z hodnotenia odsúdeného C. D. riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd, vyplýva záver, že odsúdený v podmienkach výkonu trestu a pod dohľadom je schopný plniť stanovené povinnosti a svojim správaním preukázať snahu po náprave a polepšení a zároveň toto správanie podriadiť účelu podmieneného prepustenia. Súčasne však z hodnotenia vyplýva aj záver, že odsúdený C. D. preukazuje iba čiastočné splnenie podmienok pre podmienené prepustenie, že resocializačná prognóza odsúdeného bola vyhodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania z dôvodu opakovaného páchania závažnej trestnej činnosti, ku ktorej prezentuje nekritický postoj a finančné problémy. Krajský súd zdôrazňuje, že zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmienené prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienené prepustenie a musí pritom vyplývať aj zo zhodnotenia páchatelovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienenom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatelovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode. Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Okresný súd v posudzovanom prípade týmito hľadiskami sa dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmienené prepustenie odsúdeného, t.j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a dospel preto k správne záveru.

Krajský súd záverom dodáva, že negatívny charakter má práve správanie a konanie odsúdeného na slobode. Z obsahu spisu je totiž zrejmé, že odsúdený C. D. opakovane páchal rôznorodú trestnú činnosť (v prevažnej miere majetkového charakteru), pričom celkovo bol už 10-krát súdne trestaný, dokonca aj nepodmienečnými trestami. Je teda osobou so sklonom k páchaniu trestných činov, aj závažnej povahy, a z pohľadu predchádzajúcich odsúdení mal dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, avšak ich nevyužil, keďže predchádzajúce odsúdenia nesplnili u neho zákonom predpokladaný účel, jeho správanie práve na slobode je negatívne a jeho resocializačná prognóza z tohto hľadiska je preto menej priaznivá. Povaha týchto odsúdeným spáchaných trestných činov a z nich vyplývajúce okolnosti charakterizujúce odsúdeného ako osobu so sklonom k ich páchaniu tvoria u neho také skutočnosti, ktoré odôvodňujú záver o existencii príliš vysokého rizika jeho recidívy a z neho vyplývajúci záver, že u odsúdeného nebol ešte dosiahnutý taký stupeň jeho nápravy, že by sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré viedli ku spáchaniu trestných činov, za ktoré mu boli uložené teraz vykonávané tresty a nemožno preto dôvodne predpokladať, že aj na slobode povedie riadny život. Napadnuté uznesenie je preto vecne správne a v súlade so zákonom podrobne odôvodnené, preto krajský súd, keďže po preskúmaní veci dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, na tieto vecne správne dôvody aj v podrobnostiach len poukazuje. Sťažnosť odsúdeného C. D. nepovažoval preto za

dôvodnú, neakceptoval ju a na základe uvedených dôvodov ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.